

Closing our Eyes to Prayer

A) The Source

דברים פרשת עקב - ראה פרק יא

(יג) וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ה

והמצוה החמישית היא שצונו לעבדו יתעלה וכבר נכפל צווי זה פעמים, אמר (משפטים כה) ועבדתם את י"י אלהיכם ואמר (ראה יג ה) ואותו תעבדו ואמר (ואתחנן ו יג) ואותו תעבדו ואמר (ס"פ עקב) ולעבדו. ואעפ"י שזה הצווי הוא גם כן מן הציוויים הכוללים כמו שביארנו בשרש הרביעי הנה יש בו יחוד שהוא צוה בתפילה. ולשון ספרי ולעבדו זו תפילה. ואמרו גם כן ולעבדו זה תלמוד. ובמשנתו של רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי (פרש' יב עמ' רכח) אמרו מנין לעיקר תפילה בתוך המצות מהכא את י"י אלהיך תירא ואותו תעבד. ואמרו (מדרש תנאים ממדרש הגדול פ' ראה) עבדהו בתורתו עבדהו במקדשו. כלומר ללכת שם להתפלל בו ונגדו כמו שבאר שלמה עליו השלום (מ"א ח דה"ב ו):

במדבר פרשת בהעלותך פרק י

(ח) וּבְנֵי אֶהֱרַן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ה

ואין הסכמה בזה. שכבר בארו החכמים בגמרא תפלה דרבנן כמו שאמרו בשלישי שלברכות (כא א) לעניין בעל קרי שקורא קרית שמע ומברך על המזון לאחריו ואינו מתפלל והעלו הטעם בזה אלא ק"ש וברכת המזון דאורייתא תפלה דרבנן... ומה שדרשו בספרי (עקב) ולעבדו זה התלמוד ד"א זו תפלה אסמכתא היא או לומר **שמכלל העבודה שנלמוד תורה ושנתפלל אליו בעת הצרות ותהיינה עינינו ולבנו אליו לבדו כעני עבדים** אל יד אדוניהם. וזה כענין שכתוב (בהעלותך י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני י"י אלהיכם והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה והוא הענין שבאר שלמה ע"ה כמו שכתוב (מ"א ח דה"ב ו) בהעצר השמים ולא יהיה מטר וכתוב רעב כי יהיה דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו אויבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז עמוד ב
דתיא: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה.

B) Taking a Step Back-Seeing vs. Hearing

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא פרק א - ארבעה אבות
תא שמע: זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו; מאי לאו הא פחות ממה שהזיק משלם! לא, הא כמה ...

זוהר כרך א (בראשית) פרשת בראשית
תא חזי בראשית, רבי יהודה אמר תרין בתין הוו בית ראשון ובית שני דא עלאה ודא תתאה, תרין ההי"ן אינון דא עלאה ודא תתאה וכלהו ...

New York Times on the Web

<http://www.nytimes.com/learning/general/specials/elections/1960/>

SUMMARY

At the start of the 1960 campaign, John F. Kennedy was a long shot to win the Democratic nomination because of his Catholicism and his relatively undistinguished record as a senator... Vice President Richard M. Nixon easily won the Republican nomination, and he and running mate Henry Cabot Lodge led in the polls on Labor Day. During the campaign, Nixon stressed his superior foreign policy knowledge and political experience. However, he was hurt by both an economic recession and the U-2 incident. The turning point of the campaign came on September 26, when Kennedy and Nixon debated in front of 70 million television viewers. Television viewers thought Kennedy looked well rested and photogenic. Nixon, on the other hand, appeared tired on television, and many people thought his five-o'clock shadow made him appear sinister. Polls showed that radio listeners believed that Nixon had "won" the debate, while television viewers thought Kennedy had been superior.

After three more debates, the electorate remained evenly divided. On Election Day, the race turned into the closest since the 1888 contest. Of the almost 69 million votes cast, Kennedy won by a margin of slightly more than 100,000. While Kennedy held a wider margin in the electoral college, a shift of about 12,000 votes in five or six states would have given Nixon the victory.

C) Lost Vision

Genesis. 2

בראשית פרשת בראשית פרק ב

(כג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצְמוּ וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת:

(כד) עַל־כֵּן יִעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:
(כה) וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׂשׁוּ:

Genesis. 3

בראשית פרשת בראשית פרק ג

(א) וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עֶרְוֹם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְקֹוֹק אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֶּן:

1 Now the serpent **was more subtle** than any beast of the field which HaShem G-d had made. And he said unto the woman: 'Yea, hath G-d said: Ye shall not eat of any tree of the garden?'

(ה) כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים יָדְעֵי טוֹב וָרָע:
(ו) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תֹאמְרוּ־הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיָו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִשְׁתָּה עִמָּה וַיֹּאכְלוּ:

(ז) וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עֵרְוָמִים הֵם וַיִּתְפָּרוּ עָלֶיהָ תֹאנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת:
(ח) וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְקֹוֹק אֱלֹהִים מִתְּהֵלֶךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְקֹוֹק אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן:

(ט) וַיִּקְרָא יְקֹוֹק אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה:
(י) וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי־עֵרְוָם אָנֹכִי וְאֶחְבָּא:
(יא) וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵרְוָם אַתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אָכַלְתָּ מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ:

(כא) וַיַּעַשׂ יְקֹוֹק אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתִנּוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם:

D) Application to Prayer: Closing the Eyes and Learning to Pray

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן צה סעיף ב

* צריך שיכוף ראשו מעט, (ד) <ב> שיהיו א עיניו (ה) [א] למטה לארץ, ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש, ובלבו יכוין למעלה לשמים.

משנה ברורה סימן צה

(ה) למטה לארץ - ואותן המגביהים ראשיהם ועיניהם למעלה כמביטים על הגג המלאכים מלעיגים עליהם [ס"ח סי"ח] וכתב הפמ"ג שאין לעשות תנועה משונה וביחיד רשות ולא בצבור ובפרט להרים קול וכדומה. כתבו האחרונים שכל מי שאינו עוצם עיניו בשעת תפילת י"ח אינו זוכה לראות פני שכינה בצאת נפשו [ד] אך אם מתפלל בסידור ועיניו פקוחות כדי לראות בו לית לן בה. ועיין לעיל בסימן צ"א סק"ו במ"ב:

Rabbi Nachman of Breslov, Likutei Moharan 1:65

ליקוטי מוהר"ן תורה סה
אזי סותם ועוצם את עיניו בחוזק. כי זה אנו רואים בחוש, כשאדם רוצה להסתכל על דבר שהוא רחוק ממנו, אזי סותם את עיניו, ומצמצם ומכווץ הראות, כדי לכוון הראות אל הדבר הרחוק שרוצה לראות. וזה מחמת כי הראות הוא משרת ושליח של המוח, להביא הדבר שרואה לתוך המוח. כי עיקר הראיה היא הידיעה, דהיינו לידע מהות הדבר שרואה, והידיעה היא במוח ... ע"כ צריך לסתום את עיניו, ולצמצם הראות, ולכוונו אל הדבר שצריך, כדי שלא יבלבלו דברים אחרים. וגם כדי שיתחזק כח הראות, ולא יהיה קלוש, ואז יוכל לראות הדבר הרחוק כנ"ל. כמו כן, כשרוצים להסתכל על התכלית, שהוא כולו טוב, כולו אחד. צריך לסתום את עיניו, ולכוון ההסתכלות אל התכלית. כי אור התכלית הזה היא רחוקה מהאדם, ואי אפשר לראותו כ"א בסתימו דעיניו. שצריך לסתום את העינים לגמרי, ולסוגרם בחזקה מאד, אף גם לדוחקם בהאצבע, כדי לסותמם לגמרי, ואז יוכל להסתכל על התכלית הזו.

דברים פרשת ואתחנן פרק ו

(ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְקֻקְ אֱלֹהֵינוּ יְקֻקְ אֶחָד:

E) Finally: the Coalescence of Heart and Mouth- Enlightening your Words

בראשית פרשת בראשית - נח פרק ו

(טו) וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אִתָּהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אָרְךָ הַתְּבָה חֲמִשִּׁים אָמָה רְחֹבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אָמָה קוֹמָתָהּ: